

Arrest

Nr. 32 704 van 14 oktober 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Equatoriaal-Guinese nationaliteit te zijn, op 31 juli 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 september 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Equatoriaal Guinese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 20 juni 1991 te Bata. U groeide op bij uw tante (L.N.N.) die gehuwd is met de broer van uw moeder, (E.-M.N.B.)(CG 05/12636). Vroeger toen u nog klein was kreeg een neef van uw moeder (G.N.) problemen met de overheid. In 2003 werd uw oom (E.) samen met een andere broer van uw moeder (A.M.N.) en een neef van uw moeder (L.N.OK) aangehouden op verdenking van de financiering van wapens voor het plegen van een aanslag. Later in 2008 werd een vriend van uw oom (E.), (C.) door de overheid ontvoerd in Kameroen. Telkens er problemen waren kwam de politie jullie thuis lastig vallen. Zo werd uw tante gedurende een week vastgehouden en verhoord, werd jullie telefoon afgeluisterd, werd jullie huis in het oog gehouden en deed de politie huiszoekingen in jullie huis. U vroeg uw tante een manier te zoeken

om uw studies te kunnen verder zetten daar u in deze omstandigheden niet verder kon studeren. Op 2 januari 2009 verliet u het land. U reisde via Spanje naar België waar u op 5 januari 2009 een asielaanvraag indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U vertelde op het Commissariaat-generaal dat u het land verlaten hebt om verder te kunnen studeren daar u in de omstandigheden waarin u zich bevond in uw land van herkomst niet kon studeren. **Er dient opgemerkt te worden dat ondanks het feit dat het Commissariaat-generaal geenszins de problemen van uw familie in Equatoriaal Guinea in twijfel wil trekken, u geen 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade aanhaalde.** U vertelde immers op het Commissariaat-generaal dat u **zelf geen problemen had** maar dat u zich na uw middelbaar onderwijs niet in staat voelde verdere studies te doen omdat u kopzorgen kreeg door onder andere de huiszoekingen die de politie af en toe deed bij jullie en door het feit dat de politie jullie huis in het oog hield en afliesterde en dat u daardoor het land ook verlaten hebt om elders te kunnen gaan studeren (zie verhoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 8 april 2009, hierna CGVS, pp.11-13). Uit uw verklaringen komt duidelijk naar voor dat, ondanks het feit dat een aantal van uw familieleden problemen kenden met de autoriteiten en ondanks het feit dat dit een aantal repercussies had voor u (huiszoekingen, weigering van het afleveren van een paspoort, enz.), dit voor u **onvoldoende ernstige feiten** zijn om te concluderen dat er een vervolging is in de zin van de Conventie van Genève of (een reëel risico op het lijden van) ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen eveneens dat naast uw ooms en uw tante, als echtgenote van één van uw ooms, niemand anders uit uw familie enige verdere concrete problemen kende omwille van de problemen van uw ooms met de autoriteiten (zie verhoorverslag CGVS, p.13). Het feit dat u zich niet in staat voelde om te studeren, hoewel u nog geen enkele concrete stap ondernomen had om dit wel te proberen (zie verhoorverslag CGVS, p.9), buiten beschouwing gelaten, haalde u verder geen enkel ander concreet element aan dat erop zou kunnen wijzen dat er in uw hoofde toch enige 'vrees voor vervolging' of reëel risico op het lijden van ernstige schade door de autoriteiten van Equatoriaal Guinea bestond.

Er dient verder op gewezen te worden dat aangezien de door u ingeroepen reden, namelijk dat u elders uw studies wilde verder zetten, geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van de mogelijkheid om eventueel hogere studies te kunnen doen in België te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 58 van de wet van 15 december 1980.

U legde op het Commissariaat-generaal een '**risguardo**' van Equatoriaal Guinea (met nummer 1.090.883) voor. Dit document wijzigt niets aan voorgaande vaststellingen daar uw identiteit niet in twijfel getrokken wordt.

U was verder niet in het bezit van enig document dat een controle van uw reisweg mogelijk maakt.

C. Conclusie Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster gaat niet akkoord met de motivering van de bestreden beslissing en stelt dat deze niet rationeel te verantwoorden is gezien haar identiteit en afkomst niet in twijfel worden getrokken, zij een duidelijk en coherent relaas naar voren heeft gebracht en de Commissaris-generaal niet ontkracht dat haar familie ernstige vervolgingsproblemen kende.

Verzoekster licht het begrip "gegronde vrees voor vervolging" toe en verwijst dienaangaande naar een bijdrage van D. Vanheule. Zij verklaart dat haar familie problemen had met de overheid omwille van de vermeende betrokkenheid bij de financiering van wapens voor een aanslag en stelt getuige te zijn geweest van de huiszoekingen door de politie en de arrestatie van haar tante. Tevens merkt verzoekster op dat zij geen intern vluchtalternatief had.

Zij meent dat het er niet toe doet of zij effectief de kenmerken van vervolging vertoont bij de beoordeling van de vrees voor vervolging en stelt dat het voldoende is dat haar dit toegedicht wordt omwille van haar

familiebanden, overeenkomstig artikel 48/3, § 5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

2.1.2. Verzoekster stelt weliswaar dat enkele van haar familieleden problemen kennen met de autoriteiten en dat de politie daarom hun telefoon afluisterde, hun huis in de gaten hield, huiszoeken uitvoerde en haar tante gedurende een week arresteerde, doch verklaarde uitdrukkelijk zelf geen problemen te hebben gehad (administratief dossier, stuk 4, p.12). Dat verzoekster hiervan getuige was, is op zich onvoldoende ernstig om te besluiten tot een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging, zoals terecht opgemerkt door de bestreden beslissing.

Verzoekster gaf enkel aan dat zij in deze omstandigheden haar studies niet kon verder zetten omwille van de kopzorgen die de vervolging van haar familieleden met zich mee zouden brengen (ibid., p. 15). Hierbij kan overigens worden opgemerkt dat uit verzoeksters verklaringen niet blijkt dat zij enige poging ondernomen heeft om een oplossing te zoeken voor dit probleem alvorens haar land van herkomst te verlaten (ibid., p.9, 15). Zij gaf tevens aan een goede band te hebben met haar vader, ondanks het feit dat zij niet bij hem opgroeide, maar zou hem niet ingelicht hebben over haar studieproblemen (ibid., p. 13). Nochtans kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij haar vader om hulp zou vragen, gezien het enkel de familieleden van verzoeksters moeder zijn die problemen met de autoriteiten kenden. Hoe dan ook oordeelt de bestreden beslissing terecht dat verzoeksters motief om haar land van herkomst te verlaten, met name betere omstandigheden om haar studies verder te zetten, geen verband houdt met één van de criteria van de Conventie van Genève.

Verzoeksters herhaling van haar asielmotieven, noch de verwijzing naar rechtsleer, volstaan om de bestreden motivering, die pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, te ontcrachten.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoekster voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. Verzoekster is ervan overtuigd dat haar leven in gevaar is in Equatoriaal Guinee. Zij merkt op dat haar identiteit en afkomst niet worden betwijfeld door de bestreden beslissing.

Zij stelt dat ze voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt gezien zij vreest voor een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoekster wijst erop te hebben aangehaald dat zij kopzorgen kreeg door de huiszoeken die de politie deed en door het feit dat de politie het huis in het oog hield en het gezin afluisterde, alsook dat zij geen paspoort afgeleverd kreeg.

Deze omstandigheden zouden in de bestreden beslissing niet ontcracht, noch betwijfeld worden, waardoor volgens verzoekster aangenomen moet worden dat zij een risico lijdt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Waar verzoekster aanvoert voor haar leven te vrezen bij terugkeer naar haar land van herkomst, dient te worden vastgesteld dat het administratief dossier hiervoor geen enkele concrete aanwijzing bevat. De problemen die haar familieleden zouden kennen met de autoriteiten zijn op zich niet voldoende om aan te tonen dat in hoofdte van verzoekster zelf een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Derhalve dient de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster te worden ontzegd.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. A. DE POOTER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER

W. MULS